sinna kus sa teda juhid. Mees mõtles.
Ma lähen sinna kus hunt mind
eda si wiib. Sa lainud. See pal
tulnud hunt wasta, mis soowit
ütelnud ta. Wiige mind sinna kus
tuule lind elab. Astuge selga, ta
astu selga, ja hunt wiind teda
sinna kus tuule lind elanud. —
Nad püidnud linnu kinni ja pal
teda ühte raud kasti kinni. —
Hunt toonud selle isa ja selle poja
jälle taga si oma koju ja õpetand
kuidas seda lindu surnus lastakse.
Pas si rohi seab kolme roppi taga o
ma ja aawlite seas hõbedad, ja leira
raasu ksed seal. Nad teinud nõma
Ja lasknud selle tuule linnu surnus
Ja sest aja st saa ni ei tulnud enam
keegi ännu waras tama. —

V Jutt. —

Üks kord walinud üks ülemmees omast
riigist koige tähtsamad mehed wälja, ja ta
lasknud neid oma ameti riided selga
panna. Ja nimetanud neid nende
nimedega:? E simine Tugew jõnd
Teine: „Kütt." Kolmas: „Puhklane."
Neljas: „Kaapumees." Wüjes: —
wile jalg. — Tarei sinud nendega
kõik muad läbi ja teind nendega
kõik sugu kunti wigurid. Kord
jõudnud nad ühe kuninga juure
oma kuulsa tegudega. See kuninga
lõõnud nendega käed. Ja nimelt
selle wile jalaga. et kumb kas
wile jalg, wõi tema tütar rutem
jook seb. Wile jalg ütelnud, annad
sa oma tutre mulle nai seks kui
ma ete jook sen, kui jook sed saad.